

Dagthema: 'Bewogen bewegen'

Overweging zondag 4 februari Voorganger: Catrinus Mak

“... Die man daar in Vries had het zonder woorden begrepen.
Gewoon iets doen wat nodig is
en hij duwde me voort op dat fietspad tegen de regen in ...”

Openingsgebed

Onnoembare,
Wij bidden om de kracht van uw Geest in
ons hart
Wij keren terug bij onszelf
en alles wat ons ter harte gaat in deze
wereld.
Wij worden stil om ons hart te openen
voor schepping en creativiteit,
voor de stralen van licht en de klank van
liefde.
Schud ons los uit de verkramping van
strijd en onrust.
Maak onze adem weer tot levensadem
en tot bron van moed en zeker weten.
Geef ons de levende woorden van uw
schrift
ter herkenning en om opnieuw
ontmoeting aan te gaan.
Amen.

Lied: Ik wens jou vrede

v.d. Bent / Traditioneel, Basisgroep Alkmaar

Ik wens jou vrede gegroet ben jij
en wie je ook bent wees welkom hier
gegroet ben jij, gegroet ben jij,
ik wens jou vrede gegroet ben jij
gegroet ben jij, gegroet ben jij
en wie je ook bent wees welkom hier!

Welkom en inleiding

Goedemorgen en van harte welkom in deze viering in de Duifgeloofsgemeenschap. Of je nu thuis zit, nieuw bent, of al meer dan 50 jaar hier komt, hier mag je helemaal jij zijn. Niet alleen een mamma of opa, niet een gepensioneerde, nee jij helemaal. Als kind van God.

Vandaag hebben we voorgangersverkiezingen en het thema wat ik daarbij gekozen heb is: Bewogen bewegen. Je zou het ook compassie kunnen noemen. Dat wat ons ten diepste drijft, geven we aan elkaar door. De voorgangers voorop.

Vandaag lezen we het verhaal van de doortocht van het volk Israël door de woestijn. Mozes is daar voorganger en De Eeuwige is de grote voorganger, in de gedaante van wolk overdag en vuurkolom s nachts.

Verder het verhaal van de rijke jongeling, waar Jezus hem op een gegeven moment vol compassie aankijkt.

Voordat we verder gaan laat ons stil worden en verder open gaan voor de Eeuwige.

Gebed

God, in deze wereld waar van alles in beweging is, komen we tot u.

Een wereld waar van alles instort en omvalt, mensen boos en bang worden, maar waarin ook nog steeds vreugdevolle en hoopgevende dingen gebeuren.

We komen tot u en tot elkaar, om ons opnieuw met het leven te verbinden.

Om ons te laten voeden door wat ons hart opent en nieuwe inspiratie geeft.

We vragen u, laat ons af en toe meevliegen op uw vleugels, in de hoop dat u dat soms bij ons doet.

Amen.

Lied: Die om mij smeekt

Huub Oosterhuis / TomLöwenthal

Refrein (1. koor 2. allen)

Die om mij smeekt, die ik heb afgeweerd
zolang ik kon.

Die mij niet, sleurde, niet duwde, maar wenkte,
over uw drempel.

Die de sluier van mijn angst niet scheurde,
maar optilde.

Die met enkel uw stem mij zo vermurwde,
dat ik wilde.

Refrein (1. koor, 2. allen)

Die om mij smeekt, die ik heb afgeweerd
zolang ik kon.

Ooit door geruchten over U geknecht.

Nu zonder angsten, eindelijk verwacht ik U.

Refrein (1. koor, 2/3 allen)

Die om mij smeekt, die ik heb afgeweerd
zolang ik kon.

Eerste lezing: Exodus 13:17-22

Doortocht door de Rietzee

Toen de farao het volk had laten vertrekken, leidde God hen niet langs de weg die door het gebied van de Filistijnen loopt, ook al was dat de kortste route. God dacht namelijk: Als ze strijd moeten leveren, konden ze weleens spijt krijgen en teruggaan naar Egypte. Daarom liet Hij het volk een omweg maken en door de woestijn naar de Rietzee trekken. De Israëlieten waren als een geordend leger uit Egypte weggetrokken. Mozes had het lichaam van Jozef meegenomen, omdat Jozef de Israëlieten plechtig had laten zweren dat te doen. 'God zal zich jullie lot aantrekken,' had hij gezegd, 'en dan moeten jullie mijn lichaam van hier met je meenemen.'

Nadat ze Sukkot hadden verlaten, sloegen ze hun kamp op in Etam, aan de rand van de woestijn. De HEER ging voor hen uit om hun de weg te wijzen, overdag in een wolkkolom, 's nachts in een lichtende vuurzuil. Zo konden ze dag en nacht verder trekken. Overdag ging de wolkkolom het volk voortdurend voor, en 's nachts de vuurzuil.

Lied: Hoever te gaan

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Hoe ver te gaan? En of er wegen zijn?

Nooit meer gebaande.

Hoeveel paar voeten zijn zij?

Twee, drieduizend. (2x)

Nog bijna slaven, vreemden voor elkaar,
kreupelen, blinden.

Maar met iets in hun hoofd dat stroomt
en licht geeft.

De zon zal hen niet steken overdag.

Bij nacht de maan niet.

Zij stoten zich aan stenen, niemand draagt hen.

Omdat zij willen leven als nog nooit
angstig te moede,
zijn zij gegaan met grote hinkstapsprongen.

Niet hier hun vaderland, en schaamteloos
wagen zij alles.

Soms wordt woestijn oase waar zij komen.

Vrijheid ontkiemt in hen, gloeit aan, dooft uit,
zal weer ontvlammen.

Zij blijven kinderen, zij worden groter.

Hun stoet is zonder einde en getal.

Tel maar de sterren.

Zij weten van de stad met fundamenten.

Tweede lezing: Marcus 10, 13 - 31

Het koninkrijk van God binnengaan

De mensen probeerden kinderen bij Hem te brengen om ze door Hem te laten aanraken, maar de leerlingen berispten hen. Toen Jezus dat zag, wond Hij zich erover op en zei tegen hen: 'Laat de kinderen bij Me komen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. Ik verzeker jullie: wie niet als een kind het koninkrijk van God ontvangt, zal er zeker niet binnengaan.' Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door hun de handen op te leggen.

Toen Hij zijn weg vervolgde, kwam er iemand naar Hem toe die voor Hem op zijn knieën viel en vroeg: 'Goede meester, wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?' Jezus antwoordde: 'Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed, behalve God. U kent de geboden: pleeg geen moord, pleeg geen overspel, steel niet, leg geen vals getuigenis af, bedrieg niemand, toon eerbied voor uw vader en uw moeder.' Toen zei de man: 'Meester, sinds mijn jeugd heb ik me daaraan gehouden.' Jezus keek hem liefdevol aan en zei tegen hem: 'Eén ding ontbreekt u: ga naar huis, verkoop alles wat u hebt en geef de opbrengst aan de armen, dan zult u een schat in de hemel bezitten; kom daarna terug en volg Mij.' Maar de man werd somber toen hij dit hoorde en ging terneergeslagen weg; hij had namelijk veel bezittingen.

Jezus keek de kring rond en zei tegen zijn leerlingen: 'Wat is het moeilijk voor rijken om het koninkrijk van God binnen te gaan.' De leerlingen schrokken van zijn woorden. Maar Jezus zei nog eens uitdrukkelijk: 'Kinderen, wat is het moeilijk om het koninkrijk van God binnen te gaan: het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van een naald te gaan dan voor een rijke om het koninkrijk van God binnen te gaan.' Nu waren ze nog meer ontzet, en ze zeiden tegen elkaar: 'Wie kan er dan nog gered worden?' Jezus keek hen aan en zei: 'Bij mensen is dat onmogelijk, maar niet bij God, want bij God is alles mogelijk.' Petrus nam het woord en zei: 'Maar wij hebben alles achtergelaten om U te volgen!' Jezus zei: 'Ik verzeker jullie: iedereen die broers of zussen, moeder, vader of kinderen, huis of akkers heeft achtergelaten omwille van Mij en het evangelie, zal het honderdvoudige ontvangen: in deze tijd broers en zussen, moeders en kinderen, huizen en akkers, al zal dat gepaard gaan met vervolging, en in de tijd die komt het eeuwige leven. Vele eersten zullen de laatsten zijn en vele laatsten de eersten.'

Overweging

Lieve mensen,

Hoe was u als kind? Een paar maanden geleden ging ik terug naar het gebied waar ik tussen mijn 4e en 8e woonde. Dat in Vries, in Drenthe. Diverse herinneringen kwamen boven zo ook aan fietstocht die ik maakte toen.

Ik fietste toen al graag en in het voorjaar fietste ik naar een vriendje van de kleuterschool, die woonde 4 km verderop. Ik genoot van mijn mooie blauwe nieuwe fietsje die ik op mijn 6e verjaardag had gekregen. Helaas gebeurde er iets raars bij mijn bezoek bij het vriendje. Verward en half boos ging ik aan het eind van de woensdagmiddag weer terug naar huis. Het was gaan regenen en ik had zuidwesten wind tegen. Ik moest een heel eind die Rijksstraatweg af. Het was zwaar. Halverwege werd ik ingehaald door een jonge man. Zonder iets te zeggen legde hij een arm in mijn rug en duwde me voort. Ik moest wel blijven trappen. Tenminste, dat vond ik zelf in elk

geval. Een paar kilometer lang gaf de man mij steun in de rug, daarna sloeg ik rechtsaf, een paar honderd meter fietsen nog en ik was thuis. De man en ik, we hebben niets gezegd geloof ik.

Ik was verbaasd en blij. Zo'n manier van omzien naar mij, als 6 jarig jochie, ik was het niet gewend. Liet het ook niet toe, geloof ik. Thuis heb ik niets gezegd volgens mij. Hoe die man me voortduwde, een concreet voorbeeld van bewogen bewegen.

Compassie

Een paar dagen later hoorde ik een psychiater voor de radio een ander voorbeeld geven. Ze had het over compassie. Dat is wat anders dan medelijden zei ze. Het is dat je geraakt wordt door de situatie van een ander, die op je levenspad komt. En dat je ook gaat handelen. Dat je in beweging komt. Deze psychiater vertelde dat ze bij patiënten thuis kwam en dat sommigen haar mobiele nummer hadden voor het geval dat. Ja zei ze, ik heb liever dat ik s nachts gebeld wordt en niet moet wachten op allerlei langdurige bel in nood systemen, dan dat ik er de volgende dag bijgehaald wordt om te constateren dat het te laat is. Iemand op de maandagavond herkende vanuit haar werk deze situatie. Patiënten gaan heel zorgvuldig met dit nummer om in het algemeen zei ze.

Mooi die psychiater. Maar kent u ook de andere kant? Dat u denkt of anderen hoort denken of hoort zeggen, ze kunnen barsten allemaal. Het laat me koud, het interesseert me geen zier. Pech dan! ?

Als je die houding bij jezelf of een ander constateert, ben je geneigd dat af te keuren. Maar doe dat vooral niet. Maar probeer er met compassie naar te kijken. Wat heeft gemaakt dat jij je hart zo afsluit? Wat wordt er nu eigenlijk geraakt dat jij de deur zo op slot gooit. Waarom vertelde ik niets toen ik na het avontuur thuis kwam, als jongetje van zes? Als je daar bij kunt komen en als je daar rustig met een open hart en helder bewustzijn naar kijkt, kun je vaak precies de vinger op de zere plek leggen. En de angel weghalen uit de harde reactie. En mogelijk kan het hart dan wel open gaan.

God of afgoden

Compassie, bewogen bewegen. In Exodus horen we hoe het volk Israël zich voort beweegt uit de slavernij van Egypte. Ze trekken door de woestijn, maar niet alleen. De Eeuwige trekt mee en geleid het volk als een wolk en als een vuurkolom. Een belangrijk verschil tussen afgoden en de Eeuwige is dat de Eeuwige bewogen is en meebeweegt. De afgoden hebben denk ik niet eens een hart. Die willen slechts aanbeden worden. Het volk Israël gaat ook nog een keer in de fout, dan gaan ze een gouden kalf maken, daar omheen dansen en dat vereren. De afgod van rijkdom, glimmer en glitter. Maar dat gouden kalf is niet betrokken.

Het vereren van afgoden is heel normaal. Het is gebaseerd op menselijke behoeften en instincten. Veilig zijn, voedsel hebben, rijkdommen verzamelen, ten koste van alles en iedereen als het moet.

De hele bijbel, vooral het oude testament staat vol met dit gevecht tussen de God van recht en bevrijding enerzijds en de afgoden anderzijds. En in onze samenleving natuurlijk volop actueel.

Wij kunnen soms een beetje God zijn, in navolging van Jezus, die de zoon van God is. En als we handelen vanuit compassie, zonder ons al te veel te storen over wat hoort of niet hoort, maar gewoon ons hart volgen, dan kun je ontsnappen uit een klem, waarin de rijke jongeling zat. Dan ga je delen, openen en ontstaan rijke momenten.

Bewust bedroefd

Bij het voorbereidend gesprek kwam de vraag naar voren, of die rijke jongeling nu Jezus is gaan volgen. Hij ging bedroefd heen, want hij had vele bezittingen. Als je bewust wordt van waar je bedroefd van bent, dan kan dat soms juist soms aanleiding zijn iets te veranderen in je leven.

Die tegenstelling tussen God en afgoden, die is er wel, maar die overbrug je niet door te oordelen. Die kun je alleen overbruggen met wat Jezus deed, liefde uitstralen, compassie tonen.

De Deense filosoof en dominee Kierkegaard voelde dat de kerk van zijn tijd, 2e helft 19e eeuw, klem zat. Vast in een burgerlijkheid van regels en gewoonten. Wat mist er dan toch? Dacht hij. Mensen moeten durven springen. Durven uitbreken uit vaste patronen en regeltjes. Misschien wel doen wat de Duif 50 jaar geleden deed.

Waarom? God is niet een God van regels, maar een God van liefde. Regels en discipline kunnen prima zijn, maar als het alleen om de regels gaat, ja dan is het risico dat de verbinding met het hart verdwijnt, groot.

Regels negeren

Iemand vertelde op de maandagavond hoe zij de regels negeerde. Dat was bij een vredesdemonstratie. Daar mocht je eigenlijk pas naartoe als je minimaal 16 jaar oud was. Dat was ze nog lang niet, ze zat in de brugklas. Maar ze voelde gewoon: ik moet er bij zijn bij die demonstratie. Ik moet achter de vrede gaan staan. En ze is meegegaan en was er nog blij over en trots op.

Iemand anders vertelde me vorige week, dat zijn ouders indertijd, eind jaren 70, Vietnamese bootvluchtelingen opnam in huis. In plaats van de vluchtelingen te overstelpen met tips, dingen die je wel of juist niet moest doen hier in Nederland, lieten ze hen hun eigen weg vinden. Dat werd al snel bekend en zo zijn vele vluchtelingen door zijn ouders opgevangen. Op hun beurt gaven de vluchtelingen act de préséance als de ouders ondersteuning nodig hadden op hun oude dag.

Die man daar in Vries had het zonder woorden begrepen. Gewoon iets doen wat nodig is en hij duwde me voort op dat fietspad tegen de regen in.

Laten we elkaar zo steunen hier in de Duif en in de wereld staan. De ander af en toe op je vleugels dragen, wetende dat je altijd nog gedragen wordt door de Eeuwige.

God geve het ons, Amen.

Stilte, gevolgd door pianospel door Stephanus Hartono

Geloofsbelijdenis

God van het leven,
die vreugde vindt in ieder mens,
je bent zorgzaam en je laat ons niet in de steek.
Ik geloof in je.
Jezus, onze naaste, die mij laat zien wie God is,
je vraagt aan ons om rechtop te staan.
Ik geloof in je.
Heilzame Geest, ik geloof in je.
Je openbaart je op onverwachte momenten
als wijsheid in mensen die weten wat goed is om te doen.
Ik geloof dat jouw kracht zich in mij kan openbaren.
Ik geloof in onze gemeenschap van mensen, die durven zoeken
en durven vieren dat ze jou vinden, God van het leven.

Aankondiging collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld, dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift.

Dienst van de Tafel

Intenties uit het groene boek

Tafelgebed, lied: Gij die weet

Huub Oosterhuis / BernardHuijbers

- A: Gij die weet wat in mensen omgaat
aan hoop en twijfel, domheid,
drift, plezier, onzekerheid.
- Vz: Gij die ons denken peilt
en ieder woord naar waarheid schat,
en wat onzegbaar is onmiddellijk verstaat.
- K: Gij toetst ons hart en Gij zijt groter dan ons hart;
op elk van ons houdt Gij uw oog gericht;
en niemand of hij heeft een naam bij U,
- Vz: en niemand valt of hij valt in uw handen,
en niemand leeft of hij leeft naar U toe.

- A: Maar nooit heeft iemand U gezien.
In dit heelal zijt Gij onhoorbaar.
En diep in de aarde klinkt uw stem niet;
en ook uit de hoogte niet,
- Vz: en niemand die de dood is ingegaan,
keerde ooit terug om ons van U te groeten.
- A: Aan U zijn wij gehecht, naar U genoemd.
Gij alleen weet wat dat betekent. Wij niet.
Wij gaan de wereld door met dichte ogen.
- K: Maar soms herinneren wij ons een naam,
een oud verhaal dat ons is doorverteld,
over een mens die vol was van uw kracht,
Jezus van Nazareth, een jodenman;
- A: in hem zou uw genade zijn verschenen,
uw mildheid en uw trouw; in hem zou voorgoed,
aan het licht gekomen zijn hoe Gij bestaat:
weerloos en zelve-loos, dienaar van mensen.
- Vz: (**) Hij was, zoals wij zouden willen zijn:
een mens van god, een vriend, een licht,
een herder, die niet ten eigen bate heeft geleefd,
en niet vergeefs, onvruchtbaar, is gestorven;
- A: die in de laatste nacht dat hij nog leefde,
het brood gebroken heeft en uitgedeeld,
en heeft gezegd: "neemt, eet, dit is mijn lichaam,
zo zult gij doen tot mijn gedachtenis."
- A: Toen nam hij ook de beker, en hij zei:
"dit is het nieuw verbond, dit is mijn bloed,
dat wordt vergoten tot vergeving van uw zonden.
Als je uit deze beker drinkt, denk dan aan mij."
- Vz: Tot zijn gedachtenis nemen wij daarom dit brood,
en breken het voor elkaar:
- K: om goed te weten wat ons te wachten staat,
als wij léven, hem achterna.
- (herhalen vanaf (**) "Hij was, zoals wij zouden willen zijn")*
- A: Als Gij hem hebt gered van de dood,
God, als hij dood en begraven, toch leeft bij U,
redt dan ook ons en houdt ons in leven,
haal ook ons door de dood heen, nu
en maak ons nieuw, want waarom h́j wél,
en waarom wij niet?
Wij zijn toch ook mensen.

Nodiging, breken en delen

Vandaag hebben we gehoord: Jezus keek hem liefdevol aan.

Vanuit die liefde ben je welkom om brood en wijn te delen en om zo te delen met Jezus de zoon van de Eeuwige.

Om je sluier van angst te laten op tillen, om te gaan waar geen wegen zijn. Komt dan, want alles staat gereed om je op vleugels te dragen.

Lied: Naamloos

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Naamloos schooiert liefde langs de wegen,
die beweegt de zon en alle sterren.

Naamloos schooiert liefde langs de wegen,
ziet de mensenkind'ren al van verre,
zoekt hen op in hun bezeten dromen,
wekt hun rede weer, hervindt hun namen,
temt de stormen van hun vergezichten,
sluit de deur toe achter hun verleden.

Naamloos schooiert liefde langs de wegen,
die ons geeft nieuw licht in onze ogen,
ons doet hopen dat nog nooit geziene:
nieuwe aarde op de vloed heroverd.
Die in diepe zinverloren nachten
schenkt een uur van waarheid en genade:
hakt bronaders in de rotswand open,
plant een eiken woud op woeste hoogten.

Levend woord dat nooit ons zal ontbreken,
aller mensen naam en zielsbeminde, (2x)
naamloos schooiert liefde langs de wegen
die beweegt de zon en alle sterren. (2x)

Naamloos schooiert liefde langs de wegen
maar vindt in mensen rust en duur,
naakt en veilig - wij die nog leeg zijn
en ongenadig, halve waarheid,
kiltte schemer, kreupel vuur:
Liefde, neem ons dit uur,
dat wij ontvangen, weten. (2x)

Voorbeden

God van mensen, wij bidden u voor deze wereld die steeds meer in de war lijkt te raken.
Waar mensen meer en meer tegenover elkaar komen te staan. Geef ons wijsheid, geduld en vrede.

We bidden u voorgangers en bestuurders. Vrijwilligers, die hier in de Duif maar ook in allerlei andere organisaties het voortouw nemen. Dat wij hen steunen.

Onze Vader

(Armeense versie)

Bron van Zijn, die ik ontmoet in wat mij ontroert.
Ik geef u een naam opdat ik U een plaats kan geven
in mijn leven.
Bundel Uw licht in mij. Maak het nuttig.
Vestig Uw rijk van eenheid nu.
Uw enige verlangen handelt dan samen met dat van ons.
Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en inzicht.
Maak los de koorden van fouten,
die ons vastbinden aan het verleden,
zoals wij ook anderen hun misstappen vergeven.
Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden,
want uit U wordt de al werkzame wil geboren.
De levende kracht om te handelen,
het lied dat alles verfraait
en dat zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Activiteiten en agenda

Lied: Van grond en vuur

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

A: Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem,
uw evenbeeld.

K: Volk dat in duisternis gaat,
mensen met stomheid geslagen,
het zal geschieden, zegt Hij,
dat zij weer glanzen als nieuw.

A: Van licht en stem zult Gij ons maken, uw evenbeeld.

K: Niet meer beklemd en verdeeld,
niet meer in woorden gevangen,
één en gekend en bevrijd,
eindelijk mens zal ik zijn.

A: Van licht en stem zult gij ons maken, uw evenbeeld.

K: Daar staat de stoel van het recht,
daar zal staan de tafel der armen,
dan is de dag van het lam,
“zie, Ik kom haastig”, zegt Hij.

A: Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem,
uw evenbeeld.

Wegzending en zegen

Petra Kerssies/Tom Löwenthal

- V. Ga nu allen heen in vrede
met woorden van een ver verleden
gezegend gij met Abraham, Sara, Hagar, Ismaël en Isaak.
- A. Moge de Levende ons zegenen en behoeden.
Moge zijn aangezicht ons verlichten
en ZHIJ ons genadig zijn.
Dat ZHIJ met ons is
en wij in vrede leven.

De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan De Nieuwe Bijbelvertaling © Nederlands Bijbelgenootschap 2004. Na de viering ben je van harte welkom voor een kopje koffie of thee en een goed gesprek.